

(مقاله پژوهشی)

ارزیابی تاثیر استفاده از صمغ کنجاك (*Amorphophallus konjac*) به عنوان

جایگزین چربی بر خصوصیات فیزیکوشیمیایی، بافتی و حسی سس مایونز کم چرب

درنوش جعفرپور^{*}

۱- گروه علوم و صنایع غذایی، واحد فسا، دانشگاه آزاد اسلامی، فارس، ایران.

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۸/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۳۰

چکیده

این مطالعه به منظور بررسی تاثیر استفاده از صمغ کنجاك به عنوان جایگزین چربی بر ویژگی‌های فیزیکوشیمیایی، رئولوژیکی و حسی سس مایونز کم چرب انجام گردید. بدین منظور مقادیر مختلف صمغ کنجاك در غلظت‌های ۰/۵، ۱ و ۱/۵ درصد به سس مایونز افزوده گردید و میزان روغن موجود در فرمولاسیون به نصف کاهش داده شد. در این پژوهش آزمون‌های خاکستر، پروتئین، چربی، رطوبت، pH، اسیدیته، بافت، ویسکوزیته ظاهری، پایداری امولسیون، ارزیابی رنگ و ارزیابی حسی صورت پذیرفت و با دو نمونه سس مایونز شاهد کم چرب (روغن تقلیل یافته و بدون صمغ) و شاهد پر چرب (سس مایونز تجاری) مقایسه گردید. نتایج نشان دادند با افزایش درصد جایگزینی صمغ کنجاك، میزان آب‌اندازی نمونه‌ها در مقایسه با نمونه شاهد کم چرب به طور معنی‌داری کاهش یافت. سفتی بافت و ویسکوزیته ظاهری با افزایش صمغ، به طور معنی‌داری افزایش پیدا کرده که در این میان نمونه حاوی ۱ درصد کنجاك مشابه نمونه شاهد پر چرب تجاری بود. همچنین نتایج ارزیابی حسی نشان داد که ارزیابان حسی تفاوتی بین نمونه‌های حاوی کنجاك و شاهد پر چرب تجاری قائل نشدند. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که صمغ کنجاك در سطح ۱ درصد به دلیل دارا بودن خصوصیات فیزیکوشیمیایی مطلوب و ایجاد بافت و طعمی قابل قبول می‌تواند به عنوان جایگزین چربی برای تهیه سس مایونز کم چرب مورد استفاده قرار گیرد.

واژه های کلیدی: جایگزین چربی، سس مایونز کم چرب، صمغ کنجاك، آب‌اندازی.

۱-مقدمه

سس مایونز نوعی امولسیون روغن در آب است که در سراسر دنیا مصرف فراوانی دارد. این سس به دلیل دارا بودن طعمی لذت بخش به عنوان چاشنی در غذاهایی نظیر ساندویچ و سالادها مورد استفاده قرار می گیرد و به دلیل دارا بودن تخم مرغ و روغن که ترکیب اصلی آن را تشکیل می دهد، می تواند نقش موثری در تأمین مواد مغذی و انرژی لازم برای انسان داشته باشد (۲۱). با وجود این، مصرف سس مایونز به علت دارا بودن مقادیر فراوان روغن توصیه نمی شود. به دلیل این که مصرف زیاد این فرآورده منجر به بروز عوارض و بیماری هایی چون چاقی، تصلب شرایین و نارسایی های قلبی می شود، از این رو، مصرف کنندگان به دنبال مصرف سس های کم کالری و رژیمی می باشند، اما با توجه به نقش چربی در فرمولاسیون سس مایونز و تأثیر به سزای آن در ایجاد طعم، با کاهش میزان چربی این فرآورده ویژگی های حسی و رئولوژیکی آن به شدت تغییر می کند. به همین دلیل، محققان به دنبال استفاده از ترکیبی مناسب به عنوان جایگزین چربی در فرمولاسیون مواد غذایی می باشند. یکی از صمغ های قابل استفاده در فرآورده های غذایی، کنجاک گلوکومانان می باشد. این صمغ از غده های گیاه (*Amorphophallus konjac*) از خانواده Araceae استحصال می گردد. این پلی ساکارید خنثی به خاطر توانایی جذب آب بالا، به عنوان تشکیل دهنده ژل و عامل سفت کننده در غذاهای سنتی آسیایی استفاده می شود (۳۳). هم چنین از آن به عنوان یکی از ویسکوزترین فیبرهای رژیمی یاد می کنند. استفاده آن در کشورهای غربی به عنوان یک جزء در غذاهای فراسودمند رو به گسترش است. محصولات کنجاک توسط سازمان بهداشت جهانی (WHO) در لیست ۱۰ غذای سالم برتر قرار گرفته اند (۳۰، ۱۴). هم چنین استفاده از آن به عنوان یک افزودنی غذایی در اروپا مجاز شناخته شده است و به عنوان (GRAS) توسط سازمان غذا و دارو (FDA) طبقه بندی می گردد. علاوه بر این استفاده از کنجاک به خاطر نقش مهم آن در کنترل وزن، اصلاح متابولیسم میکروبی روده، خارج ساختن رادیکال های آزاد، ممانعت

از رشد تومورهای نهفته و پیشرفته نادر، بسیار مورد توجه است (۳۳). در تحقیقی که Volikakis و همکاران (۲۰۰۴) بر روی بتاگلوکان غلات به عنوان جایگزین چربی در پنیر سفید کم چرب انجام دادند مشخص شد که بتاگلوکان به طور معنی داری باعث بهبود بافت محصول شده اما رنگ، طعم و فاکتورهای دیگر به طور نامطلوبی تحت تأثیر قرار گرفتند (۳۱). Dai و همکاران (۲۰۱۶)، در مطالعه ای که بر روی اضافه کردن کنجاک گلوکومانان (به میزان ۰/۵ درصد) به عنوان جایگزین چربی در ماست بدون چربی در مقایسه با ماست کنترل (ماست پرچرب، ماست کم چرب و ماست بدون چربی) انجام دادند، مشخص نمودند که اضافه کردن گلوکومانان کنجاک موجب کاهش سینرسیس در مقایسه با نمونه کنترل می شود. به علاوه ماست های حاوی گلوکومانان ساختارهای ژلی با ثبات تر و قوی تری نسبت به نمونه های کنترل داشتند (۲۰). Marciano و همکاران (۲۰۱۵) مطالعه ای در مورد مصرف کنجاک مانان در کلوچه پنیری انجام دادند، آنان دریافتند که کنجاک باعث ایجاد بافت قوی و مستحکم در محصولات می شود (۲۵). امیری عقدایی و همکاران (۱۳۹۱)، در تحقیقی که انجام دادند اثر صمغ کتیرا به عنوان جایگزین چربی بر ویژگی های رئولوژیکی، حسی و بافت سس مایونز کم چرب را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که صمغ کتیرا دارای پتانسیل بالایی جهت استفاده در فرمولاسیون سس مایونز کم چرب به عنوان جایگزین چربی می باشند (۳). نیک نیا و همکاران (۱۳۹۰)، اثر صمغ دانه ریحان و دانه مرو در مقایسه با صمغ گوار به عنوان پایدار کننده در فرمولاسیون مایونز را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که صمغ های دانه مرو و ریحان در سس مایونز قابلیت استفاده به عنوان پایدار کننده را دارند (۱۲). هدف از انجام این پژوهش کاربرد صمغ کنجاک به عنوان هیدروکلئید جایگزین جهت کاهش چربی سس مایونز، ارزیابی بافتی، خصوصیات پایداری و ویسکوزیته تیمارهای حاوی کنجاک و بررسی خصوصیات فیزیکوشیمیایی، حسی و پذیرش کلی نمونه های سس مایونز می باشد.

۲- مواد و روش

۲-۱- آماده سازی سس مایونز

نمونه‌های مختلف سس مایونز در سه تکرار طبق مواد اولیه مندرج در جدول (۱) در سه غلظت ۰/۵، ۱ و ۱/۵ درصد از صمغ کنجاک تهیه شدند. در ابتدا کلیه مواد پودری شامل نمک، شکر، پودر خردل و تخم مرغ و یک سوم میزان سرکه مورد نیاز مخلوط و با همزن (مولینکس، مدل HM615) دور زیاد به مدت ۳ دقیقه هم‌زده شد، پس از آن مخلوط صمغ و آب اضافه گردید و هم زدن ادامه

یافت. سپس روغن به آرامی در حین زدن در طی مدت زمان ۵ دقیقه اضافه گردید تا امولسیون تشکیل شود. در نهایت باقی مانده سرکه به همزن با دور بالا و در مدت ۳ دقیقه افزوده شد، تا ذرات چربی به طور یکنواخت در سس پراکنده شوند و سپس مخلوط بدست آمده با استفاده از هموژنایزر (اولترا توراکس مدل تی ۸۱۰، آلمان) با دور بالا (با سرعت ۵۰۰۰ دور بر دقیقه) همگن شد. نمونه‌های تهیه شده به مدت ۳ ماه در دمای ۴ °C نگهداری شده و آزمون‌ها در روزهای ۱ و ۹۰ انجام شدند.

جدول ۱- مقدار ترکیبات مورد استفاده در فرمولاسیون نمونه‌های مختلف مایونز (بر حسب درصد وزنی)

ترکیبات	شاهد پرچرب	شاهد کم‌چرب	کنجاک ۰/۵٪	کنجاک ۱٪	کنجاک ۱/۵٪
روغن	۷۵	۳۷/۵	۳۷/۵	۳۷/۵	۳۷/۵
تخم مرغ	۸	۸	۸	۸	۸
کنجاک	-	-	۰/۵	۱	۱/۵
سرکه	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲	۱۲
خردل	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
نمک	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵	۰/۵
شکر	۴	۴	۴	۴	۴
آب	-	۳۷/۵	۳۷	۳۶/۵	۳۶

۲-۲- اندازه گیری pH

میزان pH نمونه‌ها با استفاده از pH متر (مدل WTW، کشور سازنده آلمان) طبق استاندارد ملی ایران به شماره ۲۴۵۴ در طی مدت نگهداری اندازه گیری شد (۱۱).

$$\text{اسیدیته} = \frac{0.009 \times \text{حجم سود مصرفی}}{\text{وزن نمونه}} \times 100$$

۲-۳- اندازه گیری اسیدیته

اندازه گیری اسیدیته مایونزها طبق استاندارد ملی ایران به شماره ۲۴۵۴ انجام شد (۱۱). بعد از آماده سازی نمونه، ۳ تا ۵ قطره فنل فتالین به آن اضافه شد و در نهایت با سدیم هیدروکسید (سود) ۰/۱ نرمال تا زمان ظهور رنگ صورتی پایدار که حداقل ۵ ثانیه ثابت بماند، تیترا گردید و مقدار سود مصرفی یادداشت شد و با استفاده از فرمول درصد اسیدیته بر حسب لاکتیک اسید محاسبه شد.

۲-۴- ترکیب شیمیایی نمونه‌های سس مایونز

به منظور اندازه گیری خاکستر و رطوبت نمونه‌های سس مایونز با استفاده از استاندارد AOAC (۲۰۰۵) اندازه گیری شد (۱۵). جهت اندازه گیری پروتئین و چربی نمونه‌ها به ترتیب از روش کلدال و روش بلا و دایر (۱۹۵۹) استفاده شد (۱۷).

۲-۵- آزمون آب انداختگی

برای اندازه گیری پایداری و میزان آب انداختگی نمونه‌های مایونز، ۲۵ گرم نمونه را درون لوله سانتریفوژ وزن کرده و با دور ۲۵۰۰ سانتریفوژ (SIGMA مدل 2-16K، آلمان) شد و پس از آن به مدت ۲۴ ساعت درون آون ۳۸ درجه سانتی گراد قرار گرفت. نسبت جداسازی سرم از امولسیون بیانگر میزان پایداری مایونز می باشد و بر حسب درصد تعیین شد (۱۸).

۲-۶- اندازه گیری ویسکوزیته

به منظور اندازه گیری ویسکوزیته نمونه‌ها از ویسکومتر بروکفیلد مدل DV-II استفاده شد. به طوری که مقدار ۵۰۰ گرم نمونه درون بشر ۶۰۰ میلی لیتر ریخته شد. در دمای اتاق ۲۵ درجه سانتی گراد و با استفاده از اسپیندل شماره ۴ و در سرعت ۶ دور در دقیقه میزان ویسکوزیته نمونه‌ها بر حسب سانتی پواز گزارش شد (۵).

۲-۷- ویژگی های بافتی

جهت اندازه گیری ویژگی‌های بافتی نمونه‌های سس مایونز (سفتی، پیوستگی و چسبندگی، حالت صمغی، حالت ارتجاعی)، از دستگاه آزمون عمومی (اینستران) مدل ۱۱۴۰ ساخت آمریکا، مجهز به سلول بار گذاری ۴۵۰۰ گرمی استفاده شد. پروب مورد استفاده در این آزمون از نوع استوانه‌های با قطر ۳۵ میلی متر و سرعت نفوذ پروب به داخل نمونه یک میلی متر در ثانیه و عمق نفوذ آن ۳۰ میلی متر انتخاب شد. سفتی^۱ بیشترین نیروی لازم برای تغییر شکل نمونه است که می تواند بر حسب نیوتن و یا گرم بیان شود (۳۲). انسجام^۲ نیروی لازم جهت غلبه بر نیروی جاذبه سطحی بین ذرات است. چسبندگی^۳ حداکثر نیروی منفی مورد نیاز برای خارج نمودن پروب از ماده غذایی است که مساحت ناحیه منفی نمودار و نمادی از چسبندگی بافت محصول است (۱۹، ۲۲، ۲۹). حالت ارتجاعی^۴ عبارت است از درجه یا شدتی که نمونه بعد از فشار جزئی بین زبان

و سقف دهان به شکل و اندازه اولیه اش بر می گردد و یا شدتی که یک نمونه تغییر شکل یافته بعد از برداشتن نیرو به حالت اولیه اش بر می گردد (۲۳). حالت صمغی^۵ عبارت تست از اثری لازم برای خرد کردن یک ماده غذایی نیمه جامد تا هنگامی که آماده بلع شود (۲۳).

۲-۸- رنگ سنجی

برای اندازه گیری ویژگی‌های رنگی نمونه‌های مختلف مایونز، نمونه‌های سس در جعبه با دیواره‌های سفید با ابعاد (۵۰×۵۰×۵۰) قرار داده شدند. درون جعبه از یک لامپ فلورسنت کم مصرف با توان ۲۰ وات با نور سفید استفاده شد. توزیع نور درون جعبه کاملاً یکنواخت بوده و عکس برداری بوسیله یک دوربین دیجیتال (مدل Canon Power Shot A540، ژاپن) با فاصله ۳۰ سانتی متر از نمونه و عمود بر آن درون جعبه انجام پذیرفت. پس از عکس برداری، عکس‌های بدست آمده به نرم افزار فتوشاپ ۸ منتقل شد و از هر نمونه ۳ نقطه به طور تصادفی انتخاب گردیده و فاکتورهای L* (بیانگر روشنایی)، فاکتور a* (حدفاصل قرمزی تا سبزی) و فاکتور b* (حد فاصل آبی تا زرد) اندازه گیری و ΔE (تفاوت کل رنگ) به کمک رابطه در هر نقطه تعیین شد (۱).

$$\Delta E = \frac{(\Delta L \times 2) + (\Delta a \times 2) + (\Delta b \times 2)}{2} \times 100$$

۲-۹- ارزیابی حسی

به منظور ارزیابی حسی نمونه‌ها، پس از آموزش‌های مقدماتی، تعداد ۱۰ نفر (زن و مرد) به عنوان ارزیاب انتخاب و مبتنی بر روش امتیازدهی نمونه‌های مایونز تهیه شده به لحاظ، رنگ، بافت، مزه و طعم، و پذیرش کلی ارزیابی شدند. به این صورت که عدد ۱ کمترین امتیاز و عدد ۴ بیشترین امتیاز را داشت (۲۴).

۲-۱۰- آنالیز آماری

نتایج این پژوهش در سه تکرار و در قالب طرح کاملاً تصادفی با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ تجزیه و

- 1-Firmness
- 2-Cohesiveness
- 3-Adhesiveness
- 4-Springiness

تحلیل شد. نتایج ابتدا در معرض تجزیه واریانس یک طرفه قرار گرفته و سپس برای مقایسه میانگین ها و بررسی اختلاف معنی داری بین تیمارها از آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح معنی داری ۰/۰۵٪ استفاده گردید. منحنی های مربوطه در محیط EXCEL توسط نرم افزار OFFICE 2016 رسم شدند.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- ترکیب شیمیایی نمونه های سس مایونز

ترکیب شیمیایی نمونه های مایونز در جدول (۲) آورده شده است. همان طور که ملاحظه می شود با کاهش مقدار روغن به نصف میزان چربی نمونه های سس مایونز کم چرب به طور معنی داری کمتر از نمونه شاهد پرچرب می باشد (p < ۰/۰۵).

طبق جدول ۲ میزان پروتئین نمونه های سس مایونز با جایگزینی صمغ کنجاک اختلاف معنی داری را از خود نشان ندادند (p > ۰/۰۵). چرا که صمغ کنجاک یک صمغ پلی ساکاریدی بوده و تاثیری بر روی محتوای پروتئین نمونه ها ندارد. میزان خاکستر نمونه ها با جایگزینی صمغ کنجاک افزایش معنی داری را نشان داد (p < ۰/۰۵). به صورتی که نمونه شاهد کم چرب با ۱/۳۲ کمترین میزان و نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک با ۱/۵۶ بیشترین میزان خاکستر را دارا بودند. عربشاهی و همکاران (۱۳۹۳) با افزایش مقدار جایگزینی روغن با موسیلاژ دانه ریحان در نمونه های سس مایونز کم چرب متوجه شدند که میزان چربی نمونه ها کاهش یافت اما به لحاظ میزان پروتئین تفاوت معنی داری بین نمونه های مایونز مشاهده نشد (۹).

جدول ۲- ترکیب شیمیایی نمونه های مختلف سس مایونز کم چرب

تیمار	چربی (%)	پروتئین (%)	خاکستر (%)
شاهد پرچرب	۷۶/۱۵ ± ۰/۲۹ ^a	۱/۵۵ ± ۰/۲۶ ^a	۱/۴۶ ± ۰/۰۲ ^b
شاهد کم چرب	۴۵/۰۹ ± ۰/۸۱ ^b	۱/۶۳ ± ۰/۲۴ ^a	۱/۳۲ ± ۰/۰۱ ^c
۰/۰۵ صمغ کنجاک	۴۶/۵۹ ± ۰/۶۹ ^b	۱/۶۶ ± ۰/۳۶ ^a	۱/۴۲ ± ۰/۰۴ ^b
۱ صمغ کنجاک	۴۷/۱۶ ± ۰/۴۶ ^b	۱/۵۸ ± ۰/۱۱ ^a	۱/۴۵ ± ۰/۰۱ ^b
۱/۰۵ صمغ کنجاک	۴۶/۲۹ ± ۰/۹۴ ^b	۱/۵۴ ± ۰/۲۲ ^a	۱/۵۶ ± ۰/۰۳ ^a

* تیمارها شامل: سس مایونز کم چرب حاوی ۰/۵ درصد صمغ کنجاک، سس مایونز کم چرب حاوی ۱ درصد صمغ کنجاک، سس مایونز کم چرب حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک، شاهد کم چرب: سس مایونز کم چرب بدون صمغ کنجاک، شاهد پرچرب: سس مایونز پرچرب تجاری می باشد.

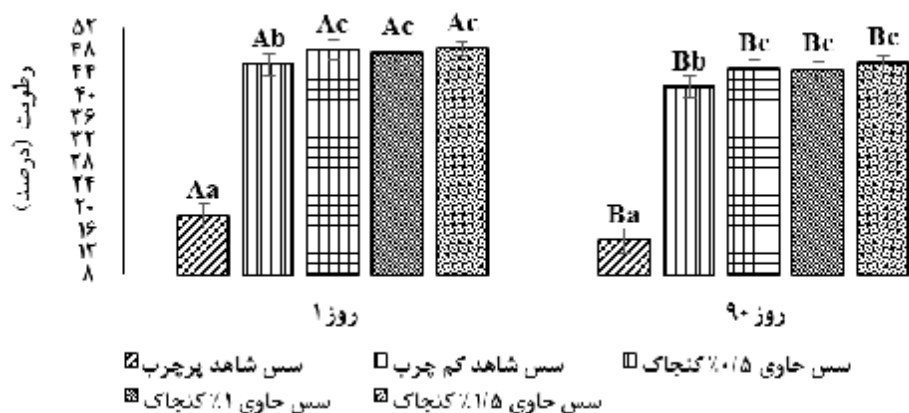
مقادیر بر اساس میانگین ± انحراف معیار بیان شده است.

* حروف کوچک نشان دهنده اختلاف معنی دار در سطح p < ۰/۰۵ بین گروه های مختلف است.

۳-۲- اندازه گیری رطوبت

درصد رطوبت نمونه های سس مایونز کم چرب و نمونه های شاهد کم چرب و پرچرب در روز اول پس از تولید و ۹۰ روز بعد از نگهداری در شکل (۱) ارائه شده است. همان گونه که مشاهده می شود، در روز اول تولید جایگزینی صمغ کنجاک باعث افزایش معنی دار میزان رطوبت نمونه های سس مایونز شد (p < ۰/۰۵) که می توان به هیدراته شدن یا جذب آب توسط صمغ کنجاک، نسبت داد. به

صورتی که نمونه شاهد پرچرب با ۱۸/۵۴ درصد کمترین و نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک با ۴۸/۳۲ درصد بیشترین میزان رطوبت را به خود اختصاص دادند. همچنین با گذشت مدت زمان ننگه داری میزان رطوبت نمونه های سس مایونز کاهش معنی داری داشته است (p < ۰/۰۵). امیری عقدایی و همکاران (۱۳۸۹)، در تحقیقی نشان دادند که صمغ کتیرا در فرمولاسیون سس مایونز کم چرب باعث افزایش میزان رطوبت در نمونه ها شده است (۲).



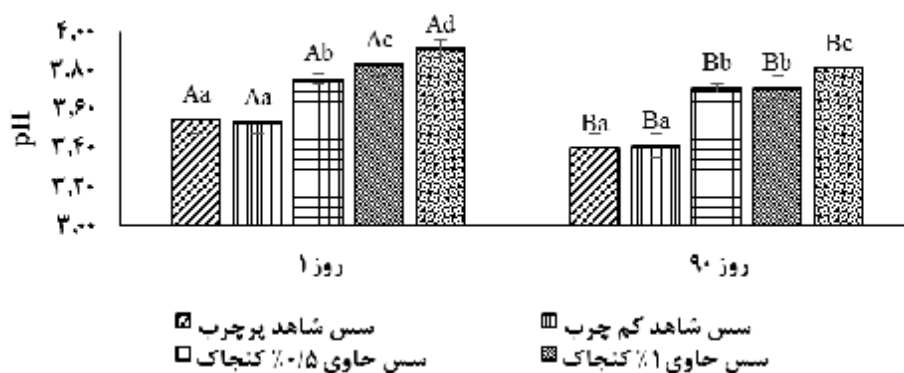
شکل ۱- تاثیر صمغ کنجاک بر میزان رطوبت نمونه‌های سوس مایونز در طول نگهداری در یخچال.

*حروف کوچک نشان دهنده ی اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه های مختلف است. حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین زمان های مختلف است.

نگهداری رسید و pH نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک از ۳/۹۱ در روز اول به ۳/۷۴ در روز ۹۰ رسید که بیشترین میزان pH بین سایر نمونه‌ها بود. که این کاهش pH احتمالاً می تواند به دلیل شکسته شدن برخی از گروه‌های استری و تبدیل شدن به گروه‌های اسیدی مربوطه باشد. هم چنین رشد و فعالیت باکتری های غیربیماریزای مقاوم به اسید مانند لاکتوباسیلوس ها نیز ممکن است در این امر دخیل باشد. نتایج به دست آمده از این پژوهش، با نتایج امیری عقدایی و همکاران (۱۳۹۱) مطابقت داشت (۳).

۳-۳- اندازه گیری pH

آنالیز داده‌های به دست آمده از اندازه گیری pH نمونه‌های سوس مایونز در شکل (۲) آورده شده است. همان گونه که مشاهده می‌شود، جایگزینی صمغ کنجاک باعث افزایش معنی داری بین نمونه‌ها در روز اول شده است ($p < 0/05$). اما با گذشت مدت زمان نگهداری، پس از ۹۰ روز، pH نمونه‌های سوس مایونز کاهش معنی داری را از خود نشان دادند ($p < 0/05$). به طوری که pH نمونه شاهد کم‌چرب از ۳/۵۳ در روز اول به ۳/۴۱ در روز آخر



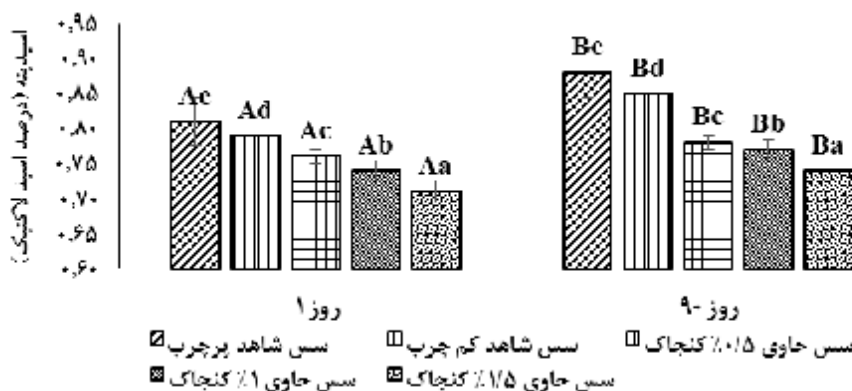
شکل ۲- تاثیر صمغ کنجاک بر میزان pH نمونه‌های سبب مایونز در طول نگهداری در یخچال.

*حروف کوچک نشان دهنده ی اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه های مختلف است. حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین زمان های مختلف است.

۴-۴- اندازه گیری اسیدیته

اسیدیته نمونه‌ها با گذشت مدت زمان نگهداری افزایش معناداری را نشان داد ($p < 0/05$). به طوری که میزان اسیدیته نمونه شاهد پر چرب از ۰/۸۱ در روز اول به ۰/۸۸ پس از دوره نگهداری رسید. عالم زاده و همکاران (۱۳۸۸)، در تحقیقی تأثیر دو گونه صمغ کنجاک ایرانی (اصفهان و اسفراین) بر ویژگی های رئولوژیک سبب مایونز را بررسی کردند و مشاهده کردند اسیدیته نمونه‌ها در مدت زمان نگهداری افزایش یافته است (۸).

نتایج آنالیز داده‌های آزمون اندازه گیری اسیدیته در شکل (۳) آورده شده است. طبق داده‌های به دست آمده مشاهده می‌شود که جایگزینی صمغ کنجاک در نمونه‌های سبب مایونز باعث کاهش معنی داری در این فاکتور شده است ($p < 0/05$). به طوری که نمونه شاهد پر چرب با ۰/۸۱ درصد اسیدیته بیشترین و نمونه حاوی ۱/۵ صمغ کنجاک با مقدار ۰/۷۱ کمترین میزان اسیدیته را در روز اول نشان داد.



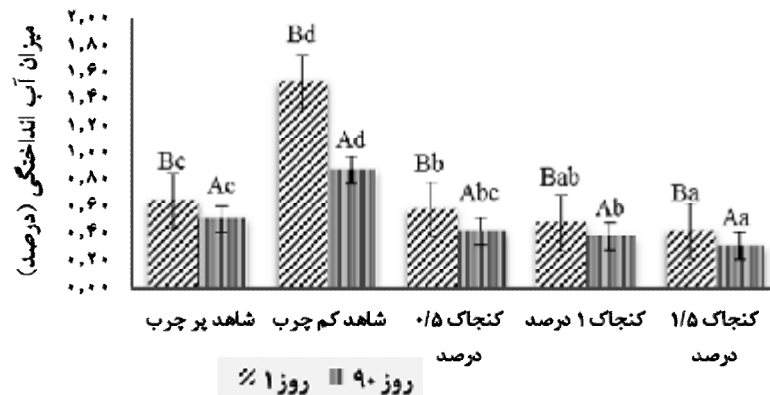
شکل ۳- تاثیر صمغ کنجاک بر میزان اسیدیته نمونه‌های سبب مایونز در طول نگهداری در یخچال.

حروف کوچک نشان دهنده ی اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه‌های مختلف است. حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین زمان‌های مختلف است.

۳-۵- آزمون آب انداختگی

همان گونه که می‌توان در شکل (۴) مشاهده کرد، جایگزینی صمغ کنجاک باعث کاهش معنی‌دار میزان آب جدا شده از نمونه‌های سس مایونز شده است ($p < 0/05$). به صورتی که نمونه شاهد کم‌چرب با ۱/۵۳ درصد بیشترین میزان آب اندازی و نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک با ۰/۴۲ درصد کمترین میزان در روز اول به خود اختصاص دادند. همچنین با گذشت مدت زمان نگهداری میزان آب اندازی نمونه‌های سس مایونز کاهش معنی‌داری از خود نشان دادند ($p < 0/05$). به طوری که نمونه حاوی ۱/۵ درصد

صمغ کنجاک با ۰/۳۱ درصد کمترین میزان آب جدا شده را به خود اختصاص داد. توانایی صمغ‌ها در اتصال به مولکول‌های آب و تداخل با اجزای پروتئینی و در نتیجه پایداری شبکه می‌تواند از حرکت آزادانه آب جلوگیری کرده و منجر به کاهش سینرسیس گردد. هیدراته شدن یا جذب آب، از خواص مهم صمغ‌ها می‌باشد. Mun و همکاران (۲۰۰۹) دریافتند که با افزودن صمغ زانتان به فرمولاسیون سس مایونز کم‌چرب، میزان پایداری نمونه‌های سس کم‌چرب افزایش می‌یابد (۲۷).



شکل ۴- تاثیر صمغ کنجاک بر میزان خروج آب نمونه‌های سس مایونز در طول نگهداری در یخچال

*حروف کوچک نشان دهنده‌ی اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه‌های مختلف است. حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین زمان‌های مختلف است.

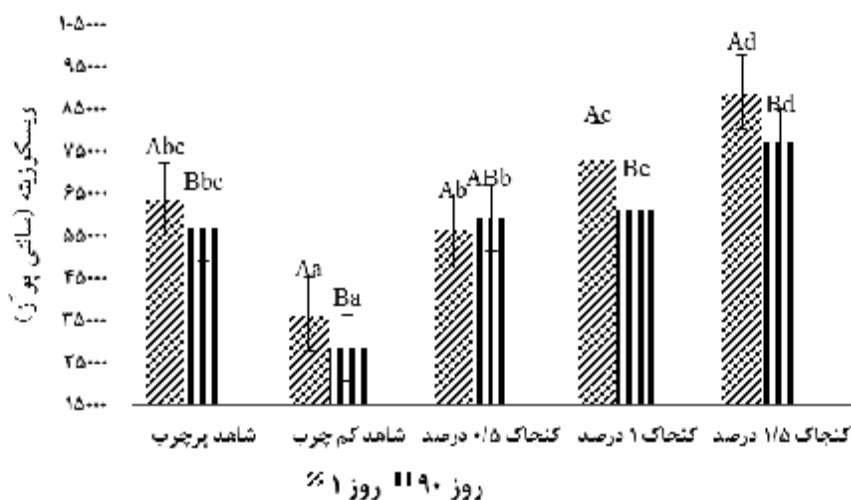
۳-۶- ویسکوزیته ظاهری

ویسکوزیته یکی از فاکتورهای مهم و موثر در مایونز از نظر پذیرش مصرف‌کنندگان است. همان طور که نتایج اندازه‌گیری ویسکوزیته نمونه‌های سس مایونز در شکل (۵) نشان می‌دهد، افزودن صمغ کنجاک در نمونه‌های سس مایونز کم‌چرب باعث افزایش معنی‌دار ویسکوزیته می‌شود ($p < 0/05$). به صورتی که نمونه شاهد کم‌چرب کمترین میزان و نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک بیشترین میزان ویسکوزیته را از خود نشان دادند. همچنین بین نمونه‌های ۰/۵ و ۱ درصد با شاهد تجاری اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد ($p > 0/05$). افزایش ویسکوزیته با افزایش

غلظت صمغ کنجاک رابطه مستقیمی دارد، به این دلیل که هیدروکلوئیدها با جذب آب آزاد موجود در نمونه باعث افزایش ویسکوزیته می‌گردند (۲). این نظر مطابق با یافته‌های Marcotte و همکاران (۲۰۰۱) است که اظهار داشتند افزایش غلظت هیدروکلوئیدها با افزایش ویسکوزیته ظاهری مرتبط می‌باشند (۲۶). نتایج حاضر با نتایج Bortnowska و Makiewicz (۲۰۰۶) مطابقت دارد. آن‌ها به بررسی اثر صمغ‌های زانتان و گوار در تولید سس مایونز کم‌چرب غنی شده با اینولین پرداختند و گزارش کردند که با افزایش صمغ‌ها ویسکوزیته نمونه‌ها به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد (۱۸). همچنین با گذشت مدت زمان نگهداری،

بیشتر شبکه پروتئینی می تواند باشد که باعث کاهش توانایی نگه داری آب و کاهش ویسکوزیته شده است (۲).

ویسکوزیته نمونه های سس مایونز به طور معنی داری کاهش یافت ($p < 0/05$) که دلیل این امر اسیدیته بالا و تغییرات



شکل ۵- تاثیر صمغ کنجاك بر ویسکوزیته (ساتی پوآز) نمونه های سس مایونز در طول نگهداری در یخچال

*حروف کوچک نشان دهنده ی اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه های مختلف است. حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین زمان های مختلف است.

طور معنی داری سبب افزایش سختی ژل می گردند (۱۰). همان گونه که در جدول (۳) قابل مشاهده است، افزودن صمغ کنجاك و کاهش میزان روغن در فرمولاسیون سس مایونز کم چرب، میزان چسبندگی (که در واقع بیانگر میزان نیروی مورد نیاز جهت خارج شدن پروب دستگاه از نمونه است) را به طور معنی داری افزایش داده است ($p < 0/05$). همچنین با گذشت مدت زمان نگهداری میزان شاخص چسبندگی بافت افزایش معنی داری نشان داده است ($p < 0/05$). به صورتی که نمونه شاهد کم چرب با $0/22 \pm 0/45$ m.j به عنوان کمترین شاخص چسبندگی در روز اول به $0/17 \pm 0/48$ m.j در روز ۹۰ رسید و نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاك با $2/10 \pm 0/19$ m.j در روز اول به $2/82 \pm 0/25$ m.j در روز ۹۰ گزارش شد. با توجه به این که نیروی چسبندگی، نیروی لازم جهت غلبه بر نیروی جاذبه سطحی بین ذرات می باشد، لذا هرچه ساختار ژلی و شبکه پروتئینی نمونه ها از سفتی بیشتری برخوردار باشد، نیروی چسبندگی نیز بیشتر خواهد بود که نتایج حاصل از

۳-۷- ویژگی های بافتی نمونه های سس مایونز

طبق نتایج به دست آمده از جدول (۳)، فاکتور سفتی بافت نمونه های سس مایونز با جایگزینی صمغ کنجاك افزایش معنی داری داشته است ($p < 0/05$). به صورتی که نمونه شاهد کم چرب با $41/96$ (گرم) کمترین و نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاك با $107/43$ (گرم) بیشترین میزان سفتی بافت را در روز اول به خود اختصاص داده اند. همچنین مدت زمان نگهداری باعث افزایش معنی دار این فاکتور ($p < 0/05$) ۹۰ روز بعد از تولید محصول شده است. Amin و همکاران (۲۰۱۴) در تحقیقی که به مطالعه اثر هیدروکلوئیدهای مختلف در تولید سس مایونز کم چرب پرداختند، گزارش کردند که با افزایش غلظت هیدروکلوئیدها مقدار سفتی نمونه های سس مایونز افزایش معنی داری می یابد که با تحقیق حاضر مطابقت دارد (۱۵). معتمد زادگان و همکاران (۱۳۹۲) در پژوهش خود به این نتیجه رسیدند که افزایش مقدار ژلاتین و ماده خشک تأثیر بسزایی در بهبود خواص بافتی مایونز از جمله سفتی دارد. ماده خشک و ژلاتین با افزایش تراکم ساختار پروتئینی به

فتریت را به خود اختصاص داده است. همچنین با گذشت مدت زمان نگهداری میزان فتریت نمونه‌های حاوی کنجاک و شاهد پرچرب افزایش معنی‌داری از خود نشان دادند ($p < 0/05$) اما در نمونه شاهد کم چرب میزان فتریت کاهش پیدا کرد. ید ملت و همکاران (۱۳۹۵) با مقایسه خصوصیات بافتی صمغ دانه بالنگو و صمغ فارسی نشان دادند که خاصیت ارتجاعی نمونه‌های حاوی صمغ بسیار بالاتر از نمونه شاهد بوده و خاصیت ارتجاعی در نمونه‌های حاوی صمغ فارسی به طور معنی‌داری بالاتر می‌باشد (۱۳). آنالیز داده‌های صمغیت نشان داد که جایگزینی کنجاک در نمونه‌های سس مایونز باعث افزایش معنی‌داری این شاخص شده است ($p < 0/05$). با افزایش جایگزینی کنجاک، صمغیت نمونه‌ها افزایش یافته است، به طوری که از نظر صمغیت نمونه حاوی ۱ درصد کنجاک با نمونه شاهد پرچرب برابر بود. همچنین با گذشت مدت زمان نگهداری میزان این فاکتور افزایش معنی‌داری از خود نشان داد ($p < 0/05$). به نحوی که میزان این فاکتور برای نمونه حاوی ۱/۵ درصد کنجاک در روز اول $65/09 \pm 0/09$ (گرم) و سه ماه پس از تولید، $82/56 \pm 0/01$ (گرم) می‌باشد. به نظر می‌رسد با افزایش اتصالات عرضی و استحکام بافت در نمونه‌ها، با گذشت زمان، حالت صمغی نیز با افزایش مواجه شده است (۱۳).

آزمایش سفتی بافت نیز آن را تأیید می‌کند (۲). بر اساس داده‌های جدول (۳) فاکتور انسجام نیز با جایگزینی صمغ کنجاک در نمونه‌های سس مایونز باعث افزایش معنی‌داری این شاخص شد ($p < 0/05$). همچنین مدت زمان نگهداری نمونه‌های سس مایونز، افزایش معنی‌داری این شاخص را نشان داد ($p < 0/05$). رفتنی امیری و همکاران (۱۳۹۳) در تحقیقی به بررسی تاثیر صمغهای کتیرا و کربوکسی متیل سلولز به عنوان جایگزین چربی بر روی کیفیت مایونز پرداختند و به این نتیجه دست یافتند که بیشترین میزان انسجام، مربوط به غلظت بالای صمغ‌های مذکور می‌باشد (۷). نتایج مشابه توسط Nikzade و همکاران (۲۰۱۲) حاصل شد که گزارش کردند سس مایونز کم چرب تهیه شده با مخلوط صمغ‌های زانتان، گوار و امولسیون کننده‌های منو و دی گلیسرید، استحکام و چسبندگی بیشتری در مقایسه با نمونه کنترل داشتند (۲۸). همان‌گونه که در جدول (۴) قابل مشاهده است، جایگزینی کنجاک در نمونه‌های سس مایونز باعث افزایش معنی‌داری در فاکتور فتریت یا قابلیت ارتجاع شده است ($p < 0/05$). نمونه شاهد کم چرب و نمونه سس مایونز با ۱/۵ درصد کنجاک به ترتیب کمترین و بیشترین میزان

جدول ۳- تغییرات ویژگی های بافتی (سفتی، چسبندگی و پیوستگی) نمونه‌های سس مایونز در طول نگهداری در یخچال

نمونه‌ها	سفتی (گرم)		چسبندگی (میلی ژول)		پیوستگی	
	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰
شاهد پرچرب	$90/08 \pm 6/22^{Bb}$	$98/36 \pm 0/01^{Ab}$	$1/81 \pm 0/19^{Bb}$	$2/64 \pm 0/19^{Ab}$	$0/77 \pm 0/01^{Ab}$	$0/61 \pm 0/03^{Bb}$
شاهد کم چرب	$41/96 \pm 7/53^{Ad}$	$31/38 \pm 0/05^{Bc}$	$0/22 \pm 0/45^{Ad}$	$0/17 \pm 0/48^{Bd}$	$0/26 \pm 0/02^{Bc}$	$0/32 \pm 0/01^{Ad}$
نمونه ۰/۰۵ کنجاک	$80/94 \pm 1/61^{Bc}$	$99/13 \pm 0/06^{Ab}$	$1/36 \pm 0/81^{Bc}$	$1/86 \pm 0/25^{Ac}$	$0/75 \pm 0/01^{Ab}$	$0/53 \pm 0/06^{Bc}$
نمونه ۱ کنجاک	$90/87 \pm 5/74^{Bb}$	$101/60 \pm 0/09^{Ab}$	$1/70 \pm 0/29^{Bb}$	$2/57 \pm 0/45^{Ab}$	$0/76 \pm 0/02^{Ab}$	$0/60 \pm 0/05^{Bb}$
نمونه ۱/۰۵ کنجاک	$107/43 \pm 4/92^{Ba}$	$127/00 \pm 0/03^{Aa}$	$2/10 \pm 0/19^{Ba}$	$2/82 \pm 0/25^{Aa}$	$0/81 \pm 0/04^{Aa}$	$0/68 \pm 0/02^{Ba}$

*مقادیر بر اساس میانگین \pm انحراف معیار بیان شده است.

حروف کوچک نشان دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه‌های مختلف است.

حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین دو زمان مختلف است.

جدول ۴- بررسی میزان فنریت (میلی متر) و صمغیت (گرم) نمونه‌های سس مایونز در طول نگهداری در یخچال

نمونه‌ها	فنریت (میلی متر)		صمغیت (گرم)	
	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰
شاهد پرچرب	۷/۹۵±۰/۰۲ ^{Bb}	۸/۳۰±۰/۰۲ ^{Ac}	۶/۱۵۸±۰/۰۴ ^{Bb}	۸۲/۲۷±۰/۰۲ ^{Aa}
شاهد کم‌چرب	۶/۱۹±۰/۰۲ ^{Ad}	۵/۶۰±۰/۰۲ ^{Bd}	۲۶/۹۱±۰/۰۶ ^{Ad}	۲۳/۱۴±۰/۰۲ ^{Bc}
۱/۵ صمغ کنجاک	۷/۳۰±۰/۰۵ ^{Bc}	۸/۹۰±۰/۰۳ ^{Ab}	۵۷/۸۵±۰/۱۱ ^{Bc}	۷۸/۰۳±۰/۰۳ ^{Ab}
۱ صمغ کنجاک	۸/۱۰±۰/۰۳ ^{Bb}	۹/۷۲±۰/۰۳ ^{Aa}	۶۲/۶۷±۰/۰۲ ^{Bb}	۸۳/۲۷±۰/۰۴ ^{Aa}
۱/۵ صمغ کنجاک	۸/۴۵±۰/۰۲ ^{Ba}	۹/۸۶±۰/۰۱ ^{Aa}	۶۵/۰۹±۰/۰۹ ^{Ba}	۸۲/۵۶±۰/۰۱ ^{Aa}

*مقادیر بر اساس میانگین ± انحراف معیار بیان شده است.

*حروف کوچک نشان دهنده اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه‌های مختلف است.

*حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین دو زمان مختلف است.

۳-۸- سنجش رنگ نمونه‌های مایونز

آنالیز داده‌های به‌دست آمده از رنگ سنجی نمونه‌های سس مایونز در جدول (۵) نشان داده شده است. همان‌طور که از داده‌های بدست آمده مشخص است در فاکتور (L) که شاخص روشنایی نمونه می باشد با افزودن کنجاک به نمونه‌های سس مایونز کاهش معنی داری در این شاخص بوجود آمده است ($p < 0/05$). اما با گذشت مدت زمان نگهداری اختلاف معنا داری مشاهده نشد ($p > 0/05$). یدملت و همکاران (۱۳۹۶) به مقایسه برخی خواص حسی ماست همزده کم‌چرب حاوی صمغ دانه بالنگو شیرازی و صمغ فارسی پرداختند. نتایج حاکی از آن بود که افزودن صمغ فارسی نمونه‌های ماست، موجب افزایش جزئی روشنایی و درخشندگی ماست شد (۱۳). شاخص (a) که فاکتور سبزی-قرمزی را نشان می دهد و میزان تمایل نمونه‌ها به رنگ قرمزی می باشد، با افزودن صمغ کنجاک شاخص a افزایش می یابد. امیری عقدایی و همکاران

(۱۳۸۹) با پژوهشی که بر روی تأثیر هیدروکلونید دانه اسفرزه بر ویژگی های فیزیکوشیمیایی و حسی ماست کم‌چرب انجام دادند، مشاهده کردند که شاخص a با افزایش غلظت هیدروکلونیدها افزایش یافته است (۳). فاکتور (b) تمایل به رنگ زردی را نشان می دهد. با جایگزینی صمغ کنجاک اختلاف معنی داری در نمونه‌های سس مایونز نشان نداد ($p > 0/05$). اما میزان این شاخص با گذشت مدت زمان نگهداری کاهش معنی داری را بین نمونه‌های سس مایونز نشان داد ($p < 0/05$). Mun و همکاران (۲۰۰۹)، گزارش کردند که افزودن نشاسته برنج اصلاح شده و صمغ زانتان به سس مایونز کم‌چرب میزان روشنایی نمونه‌ها را افزایش می دهد که به دلیل ساختار ریز نشاسته و افزایش پراکنش نور می باشد. هم‌چنین عنوان کردند که میزان a (قرمزی) نمونه‌ها افزایش یافته اما در مورد شاخص b اختلاف معنی‌داری بین نمونه‌ها مشاهده نشد (۲۷).

جدول ۵- تغییرات رنگ سنجی نمونه‌های سس مایونز طی مدت نگهداری در ۴ درجه سانتی‌گراد

نمونه	L*		a*		b*	
	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰
شاهد پرچرب	۶۳/۱ ± ۰/۲۵ ^{Aab}	۶۲/۸ ± ۰/۴۵ ^{Ab}	۸/۵ ± ۰/۳۱ ^{Ad}	۷/۶۶ ± ۰/۴۲ ^{Bd}	۱۴/۳ ± ۰/۴۵ ^{Aa}	۱۳/۶ ± ۰/۴۲ ^{Ba}
شاهد کم‌چرب	۶۴/۱ ± ۰/۲۱ ^{Aa}	۶۳/۳ ± ۰/۱۳ ^{Aa}	۹/۵ ± ۰/۲۵ ^{Ac}	۸/۱ ± ۰/۶۲ ^{Bc}	۱۴/۱ ± ۰/۵۵ ^{Aa}	۱۳/۳ ± ۰/۲۶ ^{Ba}
۰/۵٪ کنجاک	۶۲/۶ ± ۰/۴۳ ^{Ab}	۶۲/۳ ± ۰/۲۶ ^{Ab}	۹/۵ ± ۰/۲۶ ^{Ac}	۸/۵ ± ۰/۵۱ ^{Bb}	۱۴/۳ ± ۰/۲۳ ^{Aa}	۱۳/۱ ± ۰/۲۳ ^{Ba}
۱٪ کنجاک	۶۱/۸ ± ۰/۲۴ ^{Ac}	۶۱/۶ ± ۰/۴۳ ^{Ab}	۱۰/۱۵ ± ۰/۲۵ ^{Ab}	۹/۵ ± ۰/۵۳ ^{Ba}	۱۴/۶ ± ۰/۴۱ ^{Aa}	۱۳/۳ ± ۰/۲۶ ^{Ba}
۱/۵٪ کنجاک	۶۰/۶ ± ۰/۳۲ ^{Ad}	۶۱/۵ ± ۰/۳۵ ^{Ab}	۱۱/۱ ± ۰/۲۶ ^{Aa}	۱۰/۱ ± ۰/۳۱ ^{Ba}	۱۴/۶ ± ۰/۲۶ ^{Aa}	۱۳/۱ ± ۰/۲۵ ^{Ba}

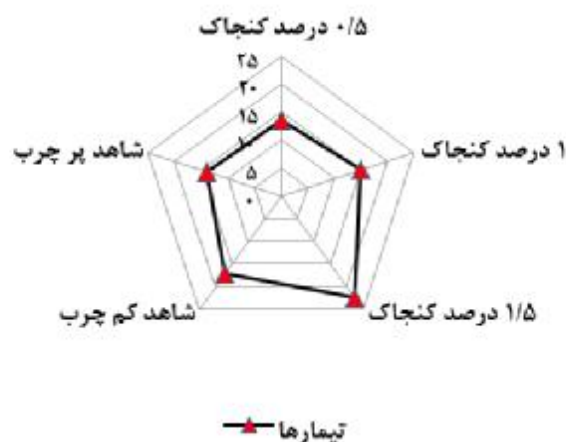
*مقادیر بر اساس میانگین ± انحراف معیار بیان شده است.

*حروف کوچک نشان دهنده ی اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه‌های مختلف است.

*حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی‌دار در سطح $p < 0/05$ بین دو زمان مختلف است.

($p < 0/05$). با افزایش مقدار صمغ کنجاک و کاهش روغن در فرمولاسیون سس مایونز، میزان اختلاف رنگ کل (ΔE) افزایش معنی‌داری نشان داد ($p < 0/05$). به صورتی که نمونه حاوی ۱/۵ درصد صمغ کنجاک با ۲۲/۳ بیشترین میزان اختلاف رنگ کل (ΔE) را به خود اختصاص داد.

نتایج حاصل از محاسبه اختلاف رنگ کل (ΔE) در شکل (۶) قابل مشاهده است، که نشان می‌دهد سس مایونز کم‌چرب نمونه حاوی کنجاک ۰/۵ درصد اختلاف معنی‌داری با نمونه ی شاهد پر چرب نداشت اما با نمونه‌های حاوی کنجاک ۱٪ و ۱/۵٪ اختلاف معنی‌دار گزارش شد



شکل ۶- تغییرات اختلاف رنگ کل (ΔE) در نمونه‌های سس مایونز در طی ۳ ماه نگهداری در یخچال

نشد ($p > 0/05$) اما کمترین امتیاز نمونه شاهد کم‌چرب داده شد. پس از گذشت دوره نگهداری کاهش معناداری در امتیاز رنگ نمونه‌ها مشاهده شد ($p < 0/05$). از نظر طعم و مزه بالاترین امتیاز مربوط به نمونه حاوی ۱ درصد کنجاک بود که اختلاف معنی‌داری با نمونه شاهد پر چرب نداشت و

۹-۳- ارزیابی حسی

نتایج بدست آمده از ارزیابی حسی نمونه‌های سس مایونز در جدول ۵ آورده شده است. با توجه به نتایج از نظر افراد ارزیاب، از نظر شاخص رنگ اختلاف معنی‌داری بین نمونه‌های حاوی کنجاک و نمونه شاهد پرچرب مشاهده

حاوی صمغ کنجاك به صورت معنا داری از نمونه شاهد کم چرب بالاتر بودند. اما بهترین نمونه پذیرفته شده از نظر امتیازات ارزیاب ها، نمونه حاوی ۱ درصد صمغ کنجاك شناخته شد و کمترین امتیاز پذیرش کلی مربوط به نمونه شاهد کم چرب در این ارزیابی بود. رزمخواه و همکاران (۱۳۸۹) با بررسی تاثیر استفاده از پکتین، صمغ دانه های مرو و ریحان بر خصوصیات حسی ماست چکیده بدون چربی، به این نتیجه رسیدند که افزودن هیدروکلئیدهای بومی اثر معنی داری بر خواص حسی نمونه ها و در نتیجه پذیرش کلی آن ها از طرف افراد ارزیاب داشت (۶).

نمونه های حاوی ۰/۵ و ۱/۵ درصد صمغ کنجاك در امتیازات بعدی قرار گرفتند. اما پس از گذشت مدت زمان نگهداری در تمامی نمونه های سس مایونز فاکتور طعم و مزه کاهش معنی داری گزارش شد ($p < 0/05$). بر اساس جدول ۵ می توان مشاهده کرد که از نظر افراد ارزیاب، بیشترین امتیاز فاکتور بافت مربوط به نمونه حاوی کنجاك ۱ و کمترین امتیاز مربوط به نمونه شاهد کم چرب می باشد اما امتیاز بافت پس از گذشت مدت زمان نگهداری کاهش معنی داری نشان داد ($p < 0/05$). نتایج امتیازات مربوط به پذیرش کلی نشان داد که تمام نمونه های

جدول ۶- نتایج ارزیابی حسی (امتیاز طعم و مزه، رنگ، بافت) نمونه های سس مایونز طی مدت نگهداری در یخچال

نمونه ها	رنگ		طعم و مزه		بافت		پذیرش کلی	
	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰	روز ۱	روز ۹۰
شاهد پرچرب	۳/۸±۰/۱۵ ^{Ab}	۳/۶±۰/۳۶ ^{Bb}	۳/۹±۰/۰۲ ^{Ab}	۲/۷±۰/۱۷ ^{Ba}	۳/۹±۰/۳۷ ^{Aa}	۳/۶±۰/۳۴ ^{Ba}	۳/۹±۰/۱۸ ^{Ba}	۳/۶±۰/۱۸ ^{Ba}
شاهد کم چرب	۲/۹±۰/۲۲ ^{Aa}	۲/۶±۰/۲۴ ^{Ba}	۲/۹±۰/۰۶ ^{Ad}	۱/۸±۰/۲۲ ^{Bb}	۳/۱±۰/۳۵ ^{Ac}	۲/۲±۰/۳۳ ^{Bc}	۳/۱±۰/۱۶ ^{Bc}	۲/۳±۰/۱۶ ^{Bc}
۰/۰۵ کنجاك	۴/۰±۰/۳۵ ^{Abc}	۳/۸±۰/۳۶ ^{Bbc}	۳/۵±۰/۰۲ ^{Ac}	۲/۸±۰/۱۹ ^{Ba}	۳/۵±۰/۰۴ ^{Ab}	۳/۱±۰/۲۶ ^{Bb}	۳/۴±۰/۱۵ ^{Ab}	۳/۱±۰/۱۲ ^{Bb}
۱ کنجاك	۴/۰±۰/۲۳ ^{Abc}	۳/۵±۰/۲۶ ^{Bb}	۴/۰±۰/۰۲ ^{Aa}	۲/۶±۰/۲۸ ^{Ba}	۴/۰±۰/۳۷ ^{Aa}	۳/۵±۰/۳۷ ^{Ba}	۴/۰±۰/۲۴ ^{Aa}	۳/۴±۰/۱۲ ^{Bab}
۱/۰۵ کنجاك	۳/۹±۰/۳۳ ^{Ab}	۳/۵±۰/۲۶ ^{Bb}	۳/۵±۰/۰۱ ^{Ac}	۲/۷±۰/۲۵ ^{Ba}	۳/۵±۰/۳۳ ^{Ab}	۳/۱±۰/۳۷ ^{Bb}	۳/۴±۰/۱۳ ^{Ab}	۳/۱±۰/۱۴ ^{Bb}

* مقادیر بر اساس میانگین ± انحراف معیار بیان شده است.

* حروف کوچک نشان دهنده اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین گروه های مختلف است.

* حروف بزرگ نشانگر اختلاف معنی دار در سطح $p < 0/05$ بین دو زمان مختلف است.

۴- نتیجه گیری

این مطالعه به منظور بررسی تاثیر استفاده از صمغ کنجاك به عنوان جایگزین چربی بر ویژگی های فیزیکوشیمیایی، رئولوژیکی و حسی سس مایونز کم چرب انجام گرفت. نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد با افزایش غلظت صمغ، ویسکوزیته نمونه ها افزایش و پایداری در نمونه های تولید شده بهبود یافت به طوری که آب انداختگی و دوفاز شدن نسبت به شاهد کم چرب کاهش چشمگیری داشت. سفتی نمونه های سس مایونز کم چرب تولیدی در اثر استفاده از صمغ کنجاك افزایش یافت و تمام این موارد بیانگر این مطلب است که در صورت کاربرد کنجاك در

فرمولاسیون سس مایونز کم چرب ویسکوزیته و سفتی تقویت شده و سینرسیس کاهش می یابد. هم چنین مشخص شد که صمغ کنجاك در سطح ۱ درصد می تواند به عنوان جایگزین چربی به منظور کاهش میزان چربی سس مایونز استفاده شود. صمغ کنجاك با توجه به خصوصیات هیدروکلئیدی خود، قادر به جبران اثرات نامطلوب ناشی از کاهش چربی در سس مایونز می باشد، بدون آن که تأثیر نامطلوبی بر ویژگی های حسی و سایر خصوصیات آن داشته باشد. به عبارت دیگر با استفاده از مقدار مناسب صمغ کنجاك می توان به محصولی کم چرب و کم کالری دست یافت که بسیار نزدیک به سس مایونز تجاری بوده و تشخیص آن ها توسط مصرف کننده میسر نمی باشد.

۵- منابع

۱. افشاری جویباری، ح. و فرحناکی، ع. ۱۳۸۸. امکان استفاده از نرم افزار فتوشاپ برای اندازه گیری رنگ مواد غذایی: بررسی تغییرات رنگ خرمای مضافتی بم در طی رساندن مصنوعی. نشریه پژوهشهای صنایع غذایی ایران، جلد ۵، شماره ۱، ص ۴۶-۳۷.
۲. امیری عقدایی، س.، اعلمی و م.، رضایی، ر. ۱۳۸۹. امکان سنجی قابلیت استفاده از صمغ کتیرا و مالتودکسترین به عنوان جایگزین چربی در سس مایونز. مجله الکترونیک فرآوری و نگهداری مواد غذایی، جلد ۲، شماره ۳، ۵۱-۴۰.
۳. امیری عقدایی، س.، اعلمی، م.، دارابی گرمه خانی، ا. ۱۳۹۱. تأثیر استفاده از صمغ کتیرا به عنوان جایگزین چربی بر ویژگی های رئولوژیکی، حسی و بافت سس مایونز کم چرب. نشریه پژوهش های علوم و صنایع غذایی ایران، جلد ۸، شماره ۲، صفحه ۱۸۹-۱۸۰.
۴. امیری عقدایی، س.س.، اعلمی، م. و رضایی، ر. ۱۳۸۹. بررسی تأثیر هیدروکلویید دانه اسفزه بر ویژگی های فیزیکوشیمیایی و حسی ماست کم-چرب. نشریه پژوهش های علوم و صنایع غذایی ایران، جلد ۶، شماره ۳، ص ۲۰۱ تا ۲۰۹.
۵. امیری، س. ۱۳۸۹. استخراج بتاگلوکان از جو بدون پوشینه و استفاده از آن در فرمولاسیون سس مایونز، پایان نامه ی کارشناسی ارشد، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، ۱۳۸۹.
۶. رزمخواه شریبانی، س.، رضوی، س.م.ع.، بهزاد، خ. و مظاهری تهرانی، م. ۱۳۸۹. بررسی تأثیر استفاده از پکتین، صمغ دانه های مرو و ریحان بر خصوصیات فیزیکوشیمیایی و حسی ماست چکیده بدون چربی. نشریه پژوهش های علوم و صنایع غذایی ایران، جلد ۶، شماره ۱، ۳۶-۲۷.
۷. رفتنی امیری، ز.، اکبری، م. و علمبی، م. ۱۳۹۳. بررسی تأثیر صمغهای کتیرا و کربوکسی متیل سلولز بر خواص کیفی سس مایونز. مجله تحقیقات مهندسی کشاورزی، جلد ۱۵، شماره ۴، ۵۲-۳۹.
۸. عالم زاده، ط.، محمدی فر، م.ا.، عزیزی، م.ح. و قناتی، ک. ۱۳۸۸. تأثیر دو گونه صمغ کتیرای ایرانی (اصفهان و اسفراین) بر ویژگی های رئولوژیک سس مایونز، مجله علوم و صنایع غذایی ایران، دوره ۷، شماره ۳، ۱۲۷-۱۴۱.
۹. عربشاهی، س.، اعلمی، م.، امیری عقدایی، س. ۱۳۹۳. تأثیر استفاده از موسیلاژ دانه ریحان عنوان جایگزین چربی بر ویژگیهای فیزیکی شیمیایی، رئولوژیکی، بافتی و حسی سس مایونز کم چرب. نشریه پژوهش های صنایع غذایی، جلد ۲۴ شماره ۲.
۱۰. معتمد زادگان، ع.، برزگری، م.، رفتنی امیری، ز. و محمدزاده، ج. ۱۳۹۲. بررسی اثر ترکیبی صمغ فارسی و گزانتان بر خواص کیفی مایونز. نشریه پژوهش و نوآوری در علوم و صنایع غذایی، جلد ۲، شماره ۴، ۳۹۲-۳۸۱.
۱۱. موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران. ۱۳۸۰. مایونز و سسهای سالاد- ویژگیها. استاندارد ملی ایران، شماره ۲۴۵۴، تجدید نظر اول.
۱۲. نیک نیا، س.، رضوی، م.، کوچکی، آ.، نایب زاده، ک. ۱۳۹۰. تأثیر کاربرد صمغ دانه ریحان و دانه مرو بر ویژگیهای حسی و پایداری سس مایونز. مجله الکترونیک فرآوری و نگهداری مواد غذایی، جلد ۲، شماره ۲، ۷۹-۶۱.
۱۳. ید ملت، م.، جوینده، ح.، حجتی، م. ۱۳۹۶. تأثیر صمغ فارسی و صمغ بالنگو شیرازی بر ویژگیهای بافتی ماست همزده کم چرب.

24. Liu, H., Xu, XM and Guo, ShD, 2007. Rheological, texture and sensory properties of low-fat mayonnaise with different fat mimetics. *LWT - Food Science and Technology*, 40: 946-954.
25. Marcano, C., Danthine, S., Blecker, C. and Deroanne, C., 2015. Effect of proteose-peptone addition on some physico-chemical characteristics of recombined dairy creams. *International Dairy Journal*, 17(8): 889-895.
26. Marcotte, C.A., Zalazar, C.S., Bernal, S., Bertola, N., Bevilacqua, A. and Zaritzky, N., 2001. Effect of moisture level and fat replacer on physicochemical, rheological and sensory properties of low fat soft cheeses. *International Dairy Journal*, 12(1): 45-50.
27. Mun, S., Kim, Y. L., Kang, C. G., Park, K. H., Shim, J. Y. and Kim, Y.R. 2009. Development of reduced-fat mayonnaise using 4 α Tase-modified rice starch and xanthan gum, *International Journal of Biological Macromolecules*, 44(5): 400-407.
28. Nikzade, V., Tehrani, M.M. and Saadatmand Tarzjan, M.2012. Optimization of low-cholesterol-low-fat mayonnaise formulation: Effect of using soy milk and some stabilizer by a mixture design approach, *Food Hydrocolloids*, 28 (2): 344-352.
29. Szczesniak, A., Brandt, M., and Freidman, H. 1963. Development of Standard Rating Scales for Mechanical Parameters and Correlation between the Objective and Sensory Texture Measurements. *Food Technology*, 28: 397-403.
30. Takigami, S., Takiguchi, T. and Phillips, G.O. 1997. Microscopical studies of the tissue structure of konjac tubers. *Food Hydrocolloids*, 11: 479-484.
31. Volikakis, P., Vamvakas, C., Biliaderis, C. and Zerfiridis, G. 2004. Effects of a commercial oat- β -glucan concentrate on the chemical, physico-chemical and sensory attributes of a low-fat white-brined cheese product. *Food Research International*, 37(1): 83-94.
- نشریه پژوهش های صنایع غذایی. جلد ۲۷، شماره ۴، ۱۷۱-۱۸۱.
14. Al-Ghazzewi, F., Khanna, H.S. Tester, R.F. 2007. Piggott J. The potential use of hydrolysed and Preference, 22: 550-558.
15. Amin, M.H.H., Elbeltagy, A.E, Mustafa, M. and Khalil, A.H. 2014. Development of low fat mayonnaise containing different types and levels of hydrocolloid gum, *Journal of Agroalimentary Processes and Technologies*, 20: 54-63.
16. AOAC. 2005. Official methods of analysis of the association of official analytical chemists, Vol. II. Arlington, VA: Association of Official Analytical Chemists.
17. Bilgh, E. G., and Dyer, W. J. 1959. A rapid method of total lipid extraction and purification. *Canadian Journal of Biochemistry and Physiology*, 37: 911-917.
18. Bortnowska, G. and Makiewicz, A. 2006. Technological utility of guar gum and xanthan for the production of low fat inulin-enriched mayonnaise. *Acta Scientiarum Polonorum. Technologia Alimentaria*, 5(2): 135-146.
19. Bourne, M. 1978. Texture Profile Analysis. *Food Technology*, 32: 62-72.
20. Dai, Sh., Corke, H. and Shah, N. P. 2016. Utilization of konjac glucomannan as a fat replacer in low-fat and skimmed yogurt. *Journal of Dairy Science*, 99:7063-7074.
21. Depree, J. A. and Savage GP. 2001. Physical and flavor stability of mayonnaise. *Trends in Food Science and Technology*, 12: 157-163.
22. Fiszman, S., and Damasio, M. 2000. Suitability of single-compression and TPA tests to determine adhesiveness in solid and semi-solid foods. *Journal of Texture Studies*, 31:55-68.
23. Ghods Rohani, M., Mortazavi, S.A., Mazaheri Tehrani, M., and Razavi, S.M.A. 2012. Effect of processing conditions on textural properties of ultrafiltrated Feta cheese made from cow's milk and soymilk blend. *Journal of Food Science and Technology*, 36(9): 65-76.

of konjac glucomannan on Alaska Pollock surimi gels subjected to high-temperature (120 °C) treatment, *Food Hydrocolloids*, 43, 125-131.

32. Worrasinchai, S., Suphantharika, M., Pinjai, S., and Jamnong, P. 2006. B-Glucan prepared from spent brewer's yeast as a fat replacer in mayonnaise. *Food Hydrocolloids*, 20: 68-78.
33. Zhang, L., Xue, Y., Xu, J., Li, Z., and Xue, C. 2015. Effects of deacetylation

(Original Research Paper)

Study the Effect of Konjac Gum (*Amorphophallus konjac*) as a Fat Substitute on the Physico-Chemical, Rheological and Sensory Properties of Low-Fat Mayonnaise

Dornoush Jafarpour^{1*}

1-Department of Food Science and Technology, Fasa Branch, Islamic Azad University, Fars, Iran.

Received:21/09/2019

Accepted:09/11/2019

Abstract

This study was carried out to determine the effect of using konjac gum as a fat substitute on the physico-chemical, rheological and sensory properties of low-fat mayonnaise. For this purpose, different concentrations (0.5, 1 and 1.5%) of konjac gum were added to the mayonnaise, and the amount of oil in the formulation was reduced by half. In this study, ash, protein, fat, moisture, pH, acidity, texture, apparent viscosity, emulsion stability, color evaluation and sensory evaluation were investigated and compared with low fat (reduced oil and without gum) and high fat (commercial mayonnaise) cream as control samples. The results showed that the replacement of konjac gum significantly caused a decrease in the syneresis amount compared to the low-fat control sample. Texture firmness and apparent viscosity significantly increased with increasing gum, while the sample containing 1% konjac was similar to high fat control sample. Also, the results of sensory evaluation showed that panelists did not differentiate between samples containing konjac and high fat control sample. Therefore, it can be concluded that konjac gum at 1% can be used as a fat substitute for the preparation of low-fat mayonnaise due to its favorable physicochemical properties and acceptable texture and flavor.

Keywords: Fat Substitute, Low-Fat Mayonnaise, Konjac Gum, Syneresis.

*Corresponding Author: d.jafarpour84@yahoo.com